

**Indenrigsministeren (Kragh):** Flere ærede Talere har rettet Behrejdelse mod mig for den Maade, hvorpaa jeg har søgt Oplysning hos Kommunalbestyrelserne med Hensyn til denne Sag. Man mener, at jeg har spurgt Kommunalbestyrelserne paa en gal Maade, paa en Maade, som har bevirket, at de egentlig ikke har turdet svare. Hvis jeg havde formet mine Spørgsmaal saaledes, at de havde samlet sig om ganske konkrete Punkter i den gældende Skatte-lovgivning, vilde jeg have faaet anderledes fyldestgørende Svar, mener man. Naa, nu synes jeg rigtignok, at den Sammenstilling af Kommunalbestyrelsernes Svar, som findes i Bilagene, ikke tyder paa, at der hos Kommunalbestyrelserne har været nogen synderlig Ængstelse overfor dette Spørgsmaal. Mange af Kommunalbestyrelserne har beskæftiget sig med alle de Forhold, som ved Besvarelsen af dette Spørgsmaal overhovedet kan komme i Betragtning; og har givet Udtryk for de mest forskellige — ja, i mange Tilfælde indbyrdes modstridende — Ønsker med Hensyn til Ændringer i denne Lovgivning, og jeg skulde tage meget fejl, om det, hvis jeg havde indskrænket mig til at spørge om ganske bestemte Ting, ikke var gaaet saaledes, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen da fra denne Plads havde sagt: Hvad er det for en Maade, Ministeren spørger Kommunalbestyrelserne paa? Vil han ikke høre, hvad Kommunalbestyrelserne mener om de mange andre Punkter, netop maaske dem, med Hensyn til hvilke Kommunalbestyrelserne kunde ønske Ændringer? Vil han indskrænke sig til at afkræve dem Svar paa Spørgsmaal angaaende ganske bestemte Punkter, til hvilke der maaske for vedkommende Kommunalbestyrelser ikke knytter sig større Interesse? Det er efter Princippet: Tager man Hatten op, skal man have Klø, som det vulgære Ord lyder, og tager man den ikke op, skal man utvivlsomt ogsaa have det.

Jeg ved naturligvis ikke, om det er denne Kommunernes Frygt for at svare, for at tage Stilling til disse Spørgsmaal, fordi de nærer Ængstelse for, at de skal formodes at have givet Tilslutning til det, der ikke er Tale om — om det er denne Frygt, som har afholdt Kommunalbestyrelsen i Slagelse og Slagelses udmærkede Borgmester fra overhovedet at beskæftige sig med denne Sag. Jeg maa altsaa antage, at det er paa Embeds Vegne, som Ordfører for et stort Parti her i Tinget, et Parti, der er i Opposition til den siddende Regering, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har fremført de Betragtninger, han

har fremsat her. Thi hvis det ærede Medlem havde næret noget som helst Ønske om, at disse Betragtninger skulde spille en Rolle ved Ministeriets Overvejelser i Tilknytning til denne Sag, synes jeg, det havde været nok saa nærliggende, om det ærede Medlem og den Kommunalbestyrelse, han leder, havde besvaret Ministeriets Skrivelse. Dette har de imidlertid undladt. Derfor kan jeg, om end det ærede Medlems Bemærkninger ikke kommer helt post festum, dog ikke tillægge dem den Vægt, jeg maaske ellers vilde have tillagt en Indstilling fra Slagelse Byraad, ganske særlig under Hensyn til den kyndige Ledelse, som dette Byraad har.

Det ærede Medlem beklager sig nu over, at den Revision, som her foreslaas, er langt fra dybtgaaende nok. Kommunernes Krav, siger det ærede Medlem, er ikke i tilstrækkelig Grad imødekommet, og derfor, siger det ærede Medlem, maa vi, hvis vi ikke kan naa videre her, have Lovens Gyldighed tidsbegrænset.

Dette sidste kan vi tale om; jeg er rede til Forhandling om dette. Jeg mener dog, at vi ikke skulde have det saadan, at vi hvert Aar her i dette høje Ting skal beskæftige os med den Side af den kommunale Beskatning, som dette Lovforslag angaar; men, som sagt, det kan vi tale om. Men jeg spørger det ærede Medlem, hvorledes han ud af dette Virvar af Ønsker, som her foreligger, og som strider mod hinanden, hvor den ene beder om at blive fri for netop det, som den anden ønsker, i det hele taget vil være i Stand til at tilvejebringe et Forslag, som virker tilfredsstillende til alle Sider.

Vi maa nemlig huske paa, at Kommunetyperne er saare forskellige, og de Ønsker, som de nærer med Hensyn til Adgangen til Beskatning, er derfor af højst forskellig Art. Vi faar en rigtig udmærket Illustration af dette ved at høre den Omtale, som Ændringen i § 6 med Hensyn til Bestyrelses-honorarer og Tantiører har faaet. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen kan i og for sig godt slutte sig til Tanken om, at Bestyrelses-honorarer, Tantiører og lignende erhvervsbeskattes fuldt ud uden Hensyn til det skattefrie Beløb, de 5 000 Kr. Det ærede Medlem slutter sig ganske til Københavns Magistrats Betragtning paa dette Punkt, og det forstaar jeg fuldt vel. Den Kommunetype, som det ærede Medlem repræsenterer, er overfor dette Spørgsmaal stillet ganske paa samme Maade som Københavns Kommune, den har kun at vinde ved dette Forslag. Men de ærede Medlemmer Hr. Parkov og Hr. Henningsen ser